

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 27/2010

Μεταξύ:

NETU CONSULTANTS LTD

Αιτήτριας

v.

ΑΝΤΙΝΑΡΚΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος

Αιτητές:

NETU CONSULTANTS LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Αδάμο Αδαμίδη, Δικηγόρο
2. Μαρία Θεριστή, Δικηγόρο
3. Παναγιώτη Ακρίτα, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
4. Δημήτρη Νησιώτη, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
5. Μιχάλη Παπαδόπουλο, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
6. Μάριο Χριστοδούλου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΑΝΤΙΝΑΡΚΩΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Γιώργο Μηχανικό, Δικηγόρο
2. Νάνσια Φωτσίου, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 16 Ιουλίου, 2010

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή με αρ. 27/2010 η Εταιρεία NetU Consultants Ltd (στο εξής οι Αιτητές), στρέφεται εναντίον της απόφασης του Αντιναρκωτικού Συμβουλίου Κύπρου (στο εξής Αναθέτουσα Αρχή ή Α.Α.), να μην επιλέξει την προσφορά της αναφορικά με το Διαγωνισμό με αρ. ΑΑΔ 4/2009, και αντικείμενο την «*Ανάπτυξη Ενιαίου Συστήματος Καταγραφής και Τεκμηρίωσης μονάδων Τοξικοεξάρτησης*», και να κατακυρώσει τον ως άνω Διαγωνισμό σε άλλο προσφοροδότη, ήτοι στην εταιρεία HS Data Ltd (στο εξής η επιτυχούσα).

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Η προκήρυξη του ως άνω Διαγωνισμού πραγματοποιήθηκε την 27.11.2009 μέσα από το ηλεκτρονικό σύστημα δημοσίων συμβάσεων (e-procurement) με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας. Αναφερόταν σε Διαγωνισμό κάτω από τα όρια δημοσίευσης, δια της ανοικτής διαδικασίας ενώ ως κριτήριο ανάθεσης ορίστηκε η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

2. Τελευταία ημέρα υποβολής των προσφορών ορίστηκε η 18.12.2009.

3. Προσφορές υπέβαλαν έξι (6) οικονομικοί φορείς δύο από τους οποίους κρίθηκαν ότι δεν πληρούσαν τους όρους του Διαγωνισμού σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας.

4. Στις 3.3.2010 η Α.Α. με επιστολή της γνωστοποίησε στους ενδιαφερόμενους, μεταξύ των οποίων και οι Αιτητές, τα αποτελέσματα του Διαγωνισμού βάση των οποίων αποφασίστηκε κατακύρωση στην επιτυχούσα.

5. Στις 5.3.2010 οι Αιτητές με επιστολή τους εξέφρασαν την πρόθεση τους όπως ασκήσουν Ιεραρχική Προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (Α.Α.Π.).

6. Στις 9.3.2010 η Α.Α. απάντησε με επιστολή της στους Αιτητές η οποία τους ενημέρωνε ότι μετά την αξιολόγηση κατατάγηκαν τρίτοι με 86.45 βαθμούς σε σύγκριση με την επιτυχούσα που συγκέντρωσε 92.95 βαθμούς.
7. Στις 20.3.2010 καταχωρήθηκε η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή και ταυτόχρονα Αίτηση για λήψη προσωρινού μέτρου.
8. Στις 22.3.2010 η Α.Α.Π. εξέτασε την αίτηση για λήψη προσωρινού μέτρου και αποφάσισε την παράταση του μέχρι την τελική εξέταση της ουσίας της παρούσας.
9. Στις 23.6.2010 κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας κατατέθηκε επιστολή εκ μέρους της Α.Α. η οποία ενημέρωνε για την απόφαση ανάκλησης της απόφασης για κατακύρωση του επίμαχου διαγωνισμού και ο Δικηγόρος της Α.Α. κάλεσε την Α.Α.Π. όπως απορρίψει την παρούσα λόγω έλλειψης αντικειμένου.
10. Οι Αιτητές δεν αποδέχθηκαν το πιο πάνω και επέμειναν στη συνέχιση της εξέτασης της Ιεραρχικής Προσφυγής και στην έκδοση σχετικής απόφασης επί της ουσίας της.

Γ. ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ Ή ΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Ο Δικηγόρος της Α.Α. επικαλούμενος τη σχετική απόφαση ανάκλησης υποστήριξε ότι η Ιεραρχική Προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

Από την άλλη οι εκπρόσωποι των Αιτητών διαφώνησαν υποστηρίζοντας ότι ανεξάρτητα από την εγκυρότητα και το αποτέλεσμα της ανακλητικής απόφασης θα πρέπει ν' αποφασιστεί κατά πόσο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι έγκυρη.

Παραθέτοντας σχετική νομολογία (*Kyriacos Z. Christodoulides and another v. The Cyprus Telecommunications Authority (1988) 3B C.L.R. 1162, Nicos Vakis v. The Public Service Commission Case 199/83, ημερομηνίας 30.3.1985*) επέμειναν ότι η

ανάκληση δεν επιφέρει αυτόματα την παύση της διαδικασίας δεδομένου ότι ο Αιτών σε περίπτωση που η πράξη ακυρωθεί, δικαιούται:

- Σε αξίωση συμμόρφωσης της Α.Α. και επαναφορά της νομιμότητας, δηλαδή σε συμμόρφωση με τα ευρήματα της Α.Α.Π. Τούτο ορίζεται από τη νομολογία και από το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος.
- Σε αποζημιώσεις που προήλθαν από την προσβαλλόμενη απόφαση εφόσον αυτή ακυρωθεί από την Α.Α.Π. (άρθρο 59, Ν.101(Ι)/2003 και άρθρο 146.6 του Συντάγματος).

Επικαλούμενοι τέλος καταβληθέντα τέλη και έξοδα υποστήριξαν την ύπαρξη ζημιάς επ' αυτών και υπέβαλαν τέλος ότι η Α.Α.Π. θα πρέπει να προχωρήσει σε απόφαση περί του εγκύρου ή μη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Δ. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δύο πλευρών προβαίνουμε στα ακόλουθα ευρήματα.

Οι συνέπειες της ανάκλησης έχουν κατ' επανάληψη διατυπωθεί στη νομολογία. Όπως λέχθηκε στην Καλλιμάχου & άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 135 (σελ. 142-143)

«Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί ex tunc και κατά το Ελλαδικό Δίκαιο η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται η εξαφάνιση του αντικείμενου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρον. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, 275, Τσάτσος – Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Έκδοση Τρίτη, παράγραφος 188, σελ. 370 και επέκεινα· Σπηλιωτόπουλου – Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου, Δεύτερη – Έκδοση, σελ. 454· Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 302/34, 1050/34, 18/35).

.....

Η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμείνει χωρίς αντικείμενο. Η ανάκληση της διοικητικής πράξης οδηγεί στην εξαφάνιση της πράξης και την

κατάργηση της δίκης, εκτός εάν, κατά την περίοδο πριν την ανάκληση, ο αιτητής έχει υποστεί ζημία, η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση».

Στην δε Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας αποφασίστηκε ότι ο αιτητής διατηρεί το έννομό του συμφέρον προς συνέχιση της δίκης, αν, παρά την ανάκληση της πράξης, διαγράφονται βλαπτικές συνέπειες στα συμφέροντά του. Το θέμα τέθηκε ως εξής:-

«....., καταλήξαμε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν εξετάζει την έκταση των ζημιών, αλλά ερευνά αν εκ πρώτης όψεως παραμένει ζημία ή βλάβη, η οποία δεν εξαλείφθηκε από την ανάκληση, για να αποφασίσει αν η δίκη καταργείται ή συνεχίζεται.»

Η ορθότητα της πιο πάνω προσέγγισης επιβεβαιώθηκε στην Ιωσηφίδης ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 490, στην οποία, κατόπιν ευρείας ανασκόπησης της νομολογίας, επισημάνθηκαν, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα που διασαφηνίζουν το τοπίο:- (σελ. 499-500)

*«Η απόφαση στην Παπαδοπούλου είναι ορθή και εφαρμόζεται απόλυτα στην ενώπιόν μας περίπτωση. Ενόψει της ανάκλησης της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους, η διοίκηση δεν θα έχει να συμμορφωθεί με τίποτε προς όφελος του αιτητή-εφεσείου ούτε θα έχει να ικανοποιήσει οποιαδήποτε αξίωσή του σε περίπτωση που θα επακολουθήσει ακυρωτική απόφαση. **Ταυτόχρονα δεν είναι δυνατόν, δεν υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο, να υπέστη ο αιτητής-εφεσείων οποιαδήποτε ζημιά από την απόφαση που ανακλήθηκε (αφού δεν είχε αξίωση για προαγωγή αλλά μόνον προσδοκία) ώστε να τίθεται καν θέμα αξίωσης του για αποζημίωση ή άλλη θεραπεία από το Επαρχιακό Δικαστήριο, κάτω από οποιοδήποτε κεφάλαιο».***

Ούτως ή άλλως η προσδοκία για κατακύρωση του εν λόγω διαγωνισμού στο πρόσωπο των Αιτητών εξακολουθεί να υπάρχει μετά και την παράταση του χρόνου ισχύος των προσφορών και της ανανέωσης της προσφοράς των Αιτητών με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να συνεχίζουν να μετέχουν στη διαδικασία.

Ειδικά δε για το θέμα των εξόδων επισημαίνουμε προσθετικά στα πιο πάνω και ως υιοθετήσαμε με την απόφασή μας επί της Ιεραρχικής Προσφυγής 1/2008 ότι το τέλος άσκησης Ιεραρχικής Προσφυγής ορίζεται ως μη επιστρεπτέο βάσει της νομοθεσίας.

Όλα τα πιο πάνω έχουν επιβεβαιωθεί πολύ πρόσφατα στην Αναθεωρητική Έφεση υπ' αρ. 538/2008, *Χρίστος Παντελίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ημερ. 20.5.2010.*

Αναφορικά δε με τον ισχυρισμό περί αναιτιολόγητου της ανακλητικής απόφασης, η τελευταία ουδέν έχει να κάμει με την παρούσα διαδικασία, αφού ως έχουμε παραθέσει ανωτέρω αποτελεί νέα εκτελεστή διοικητική πράξη, ξένη με το αντικείμενο της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής.

Ένεκα των πιο πάνω ευρημάτων, ομόφωνα αποφασίζουμε ότι η Ιεραρχική Προσφυγή 27/2010 δέον να απορριφθεί ως απωλέσασα το αντικείμενό της.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.